

ОТЗЫВ

на автореферат диссертации Сафарзода Газалшох Гулом на тему «Развитие образования Хатлонской области в конце XX и начале XXI веков (на материалах Кулябского региона)», представленной к защите на соискание ученой степени кандидата исторических наук по специальности 07.00.02 – Отечественная история (история таджикского народа)

Диссертационная работа Сафарзода Г.Г. посвящена актуальной проблеме истории развития национальной системы образования в контексте ее регионального измерения. Данный методологический подход позволяет, с одной стороны, рассмотреть историю национального развития страны, т.к. образование является концентрированным выражением достижений всех сфер общественной жизни, с другой стороны, раскрывает особенные черты конкретной исторической эпохи с использованием региональных материалов.

Автору в полной мере удалось проанализировать эволюцию системы образования Республики Таджикистан в контексте общественно-политических изменений страны от позднего советского времени до современного этапа, показать действие множества факторов, определяющих развитие отдельных элементов системы, дать оценку развития системы с точки зрения динамических количественных и качественных показателей.

Работа разворачивается в двух главах, в логике поставленных исследователем задач, посредством привлечения различных исторических источников, при использовании исторических и общенаучных методов исследования, при проведении историографического анализа проблемы.

Представленные в заключительной части работы, в целом, достоверны и не вызывают сомнения. Результаты работы, вне всякого сомнения, привлекут внимание исследователей-историков-историков, а также специалистов в области управления образования как Республики Таджикистан, так и зарубежных стран, в том числе и Российской Федерации.

Работа имеет самостоятельный и целостный характер, ее научная новизна очевидна.

В качестве недостатков можно отметить встречающиеся стилистические и орфографические погрешности. Вместе с тем, высказанное замечание не снижает высокой оценки работы в целом. Публикации автора, в том числе в рецензируемых научных изданиях, говорят о глубокой проработке темы исследованием.

В целом, представленный автореферат позволяет сделать вывод о том, что диссертация Г.Г.Сафарзода на тему «Развитие образования Хатлонской области в конце XX и начале XXI веков (на материалах Кулябского региона)» представляет собой самостоятельное, завершенное, целостное исследование, содержащее обоснованное решение актуальной научной проблемы. По степени новизны, теоретической значимости, полученных результатов, практической востребованности, достоверности и обоснованности выводов можно утверждать, что диссертация соответствует требованиям, предъявляемым к кандидатским диссертациям, представленным на соискание ученой степени кандидата наук, а ее автор, Сафарзода Газалшо Гулом заслуживает присуждения искомой ученой степени кандидата исторических наук по специальности 07.00.02 – Отечественная история (история таджикского народа).

Волохов Сергей Павлович
кандидат исторических наук, доцент,
проектор по образовательной деятельности
Алтайского государственного педагогического
университета
г. Барнаул, Российская Федерация
24.01.2023.

Адрес: 656031, Россия г. Барнаул,
ул. Молодежная, 55
E-mail: volohov_sp@altspu.ru

Волохова С. П.

ЗАВЕРЯЮ

Ведущий специалист по кадрам отдела работы
с личным составом Управления кадров
Т.А. Гончарова

Дата заверения

24.01.2023

ТАҚРИЗ

Оид ба автореферати рисолаи Сафарзода Ғазалшоҳ Ғулом дар мавзӯи “Рушди маориф дар вилояти Хатлон дар охирҳои асри XX ва аввали асри XXI (аз рӯи маводҳои минтақаи Кулоб)”, ки барои ба ҳимояи унвони илмии номзади илмҳои таърих аз рӯи ихтисоси 07.00.02 -Таърихи ватанӣ (таърихи халқи тоҷик)

Рисолаи Сафарзода Ғ.Ғ ба масъалаҳои мубрами таърихи рушди миллии низоми маориф дар доираи андозаи минтақавӣ равона карда шудааст. Ин нуқтаи назари методологӣ имконият медиҳад, ки аз як тараф, таърихи рушди миллии низоми маорифи кишвар баррасӣ карда шавад, чунки маориф яке аз ифодаҳои мутамаркази дастовардҳои ҳамаи соҳаҳои ҳаёти ҷомеа мебошад, аз дигар тараф, хусусиятҳои хоси давраи муайяни таърихро бо истифода аз маводҳои вобаста ба минтақа ошкор намояд.

Ба муаллиф пурра муяссар гардид, ки таҳаввулоти низоми маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистонро дар доираи тағйиротҳои сиёсӣ-иҷтимоии кишвар аз давраи охири шуравӣ то давраи муосир таҳлил намояд, амалӣ шудани бисёре аз омилҳоро, ки ҷузъи алоҳидаи низомро рушд медиҳанд, нишон диҳад, рушди низомро аз нуқтаи назари нишондиҳандаҳои динамикии сифат ва миқдор баҳогузорӣ намояд.

Кори илмӣ дар ду масъала ривож меёбад, дар мантиқи мақсадҳои гузоштаи тадқиқотчӣ ба воситаи ҷалб кардани сарчашмаҳои гуногуни таърихӣ, истифодаи усулҳои тадқиқотии умумии илмӣ ва таърихӣ, гузаронидани таҳлили масъалаҳои таърихнигорӣ.

Маводҳои овардашуда дар қисми ҷамъбастии кори илмӣ, умуман, бозғайимод мебошанд ва шубҳае нест. Натиҷаҳои кори илмӣ, бе ягон шубҳа, диққати тадқиқотчиёни таърих – таърихчиёноро ба худ ҷалб мекунад, ҳамчунин мутахассисони идоракунии маориф чӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ва чӣ дар кишварҳои хориҷӣ, аз он ҷумла дар Федератсияи Русия.

Рисола характери мустақил ва мукамал дорад, наворварии илмӣ буданаш аён аст.

Ҳамчун камбудӣ ҳатогиҳои услубӣ ва имлоии ба амал омадаро метавон қайд кард. Дар баробари ин, шарҳи мазкур арзиши баланди рисоларо дар умум кам намекунад. Нашрҳои муаллиф, аз он ҷумла дар нашриётҳои илмии тазриқнависӣ, аз ҷуқур дида баромадани мавзӯи тадқиқот дарак медиҳад.

Умуман, автореферати муаррифишуда имкони хулоса баровардан медиҳад, ки рисолаи Сафарзода Ғ.Ғ дар мавзӯи “Рушди маориф дар вилояти Хатлон дар охири асри XX ва аввали асри XXI (аз руи маводҳои минтақаи Кулоб)” дар худ тадқиқоти мустакил, пурра анҷомёфта ва мукамалро, ки қарори асосноки масъалаи илмии мубрамро дар бар мегирад, ифода менамояд. Аз ҷиҳати дараҷаи навоарӣ, аҳамияти назариявӣ, натиҷаҳои бадастоварда, талаботи амалӣ, эътимоднокӣ ва хулосаҳои асоснок тасдиқ кардан мумкин аст, ки рисола ба талаботҳои барои рисолаҳои номзадӣ барои гирифтани дараҷаи номзоди илмӣ ҷавобгу мебошад ва муаллифи он, Сафарзода Ғазалшоҳ Гулом сазовори додани дараҷаи унвони матлуби номзодии илмҳои таърих аз рӯи ихтисоси 07.00.02 - Таърихи ватанӣ (таърихи халқи тоҷик) мебошад.

Волохов Сергей Палович
Номзоди илмҳои таърих, дотсент
Қадамҳои ректор оид ба фаъолияти таълимии
Донишгоҳи Давлатии Омӯзгории Алтай
Шаҳри Барнаул, Федератсияи Русия
24.01.2023
Суроға: 656031, Русия, Барнаул
Кучаи Молодежная 55
Почтаи электронӣ: volohov_sp@altspu.ru

Волохов С.П /Имзо/
Тасдиқ мекунам
Мутахассиси пешбар оид ба кормандони
шуъбаи ҳайати шахсии Раёсати кормандон
Т.А.Гончарова : /имзо/
Санаи тасдиқ: 24.01.2023

МУҲР: ВАЗОРАТИ МАОРИФИ ФЕДЕРАТСИЯИ РУСИЯ МУАССИСАИ ТАЪЛИМИИ ФЕДЕРАЛИИ
ДАВЛАТИИ БУЦАВИИ ТАҲСИЛОТИ ОЛӢ ДОНИШГОҶИ ДАВЛАТИИ ОМУЗГОРИИ АЛТАӢ

Тарҷума шуд аз тарафи Азимова Зебинисо Қобиловна, соли таваллуд
26.04.1990, шиносномаи А04259488, ки аз
тарафи ШВҚД дар ноҳияи Кушониён дода шудааст
Аз 15.04.2022 .РМА-345298594

27.01 2023 сол. Ман, Саидзода 15 5

Нотариуси давлатии Идораи давлатии нотариалии шаҳри Бохтари вилояти Хатлон Ҷумҳурии Тоҷикистон дурусти нусхаи ҳуҷҷати мазкурро тасдиқ мекунам. Ҳангоми муқоиса бо аслаш ягон ислоҳҳо, навиштанҷотҳо, калимаҳои хат зада шуда ё дигар ислоҳҳо ва хусусиятҳои номуайн дарёфт нашуд.

Ҳамчунин, дурусти имзои дар ҳуҷҷат буда, ки аз тарафи тарҷумони ба ман маълум Азимова Зебиноса Қобиловна дар ҳузури ман монда шудааст, тасдиқ мекунам. Шахсияти имзокунандаи ҳуҷҷат муайян карда шуда, қобилияти амал буданиш санҷида шудааст.

Дар қитъаи зери № 90-48 ба қайд гирифта шуд.
Бори давлатӣ дар ҳаҷми _____ с. ва
қизматрасоии ҳуқуқӣ дар ҳаҷми _____ с руёнида шуд.

Нотариуси давлатӣ: Саидзода

Ҳуҷҷат дар ҳаҷми 1 саҳифа
риштабандӣ ва рақамгузорӣ
шудааст.
Имзо: Саидзода